

GUNDEGA RANCĀNE

Glezniecība

Par sevi un glezniecību

Glezniecība ir kā soli svelmainā tuksnesī. Katrā no tiem atbalsojas dedzinošas slāpes, kas dzen uz priekšu aizvien jaunus meklējumos, līdz vienā triepienā uzplaiksnī veldzējoša sajūta, kurā radošās mokas pārvēršas visumam līdzīgā laimes sajūtā.

Māksla ir tāds miesas un dvēseles stāvoklis, kad ir nepārtraukta tieksme sadalīties kā viensūņiem dzīvniekiem, kas tādā veidā rada sev līdzīgus organismus. Šī sajūta mani pārņem gleznojot. Katru darbu izjūtu kā sava organisma daļu. Dažkārt pilnīgāku un nobeigtāku par sevi.

Māksla ir darbs, profesija, bauda, pienākums, dzīvesveids, liktenis, mīlestība, apsēstība, reliģija. Tai nav robežu. Nereti pārņem sajūta, ka esi nomaldījies, mēģinot atklāt glezniecības patiesos uzdevumus un šī procesa jēgu. Tomēr allaž atrodas kāda nenosakāma motivācija šo ceļu turpināt. Ceļu, kurš sākas agrā bērnībā, kad tēvs mudināja darboties ar krāsām. Drīz vien nešaubīgi zināju, ka glezniecība būs manas dzīves pamatsastāvdaļa. Tagad apziņā pilnīgi izzudušas robežas starp ikdienišķām dzīves situācijām un mākslas tapšanas procesu, dažādiem izteiksmes veidiem un līdzekļiem. Katrs izdzīvojamais mirklis iztēlē transformējas par krāsu un ritmu kombinācijām, kas tur mitinās, kādu laiku briest, līdz beidzot pārtop par gleznu. Katrs solis ir dzinulis nākamajam, kas aizved meklējumos, liek radīt kaut ko jaunu un šajā procesā izjust pilnveidošanos.

GUNDEGA RANCĀNE

Paintings

About myself and painting

Painting is like steps in scorching desert. Each of them echoes stinging thirst, which forces to move in the new quest until the quenching feeling fleshes in a dab, which turns the creative torment into universe-like and comprehensive sense of bliss.

Art is state of flesh and soul that brings continuous bent for dividing as unicellular being, who creates similar organisms in such a way. This feeling overwhelms me when I am painting. I feel every of my works as integral part of my organism. Sometimes they seem even more complete and topped off than me.

Art is work, profession, pleasure, duty, lifestyle, destiny, love, obsession, religion. It has no limits. Sometimes I have a feeling of being lost and trying to find out the true purposes of art and its process. Nevertheless an indefinable motivation arises that keeps me continuing on this path. This path started in the early childhood when my father had encouraged me to work with colours. Soon I had a deep assurance that painting would be the genuine part of my life. Now no boundaries arise in my consciousness between situations of everyday and creative process of art, different types and means of expression. Each moment which I live is transformed in my fantasy into colour and rhythm combinations and they dwell

there for a while, they ripen and eventually become a painting. Each step is an impulse for the next one, which causes me to create something new and sense some perfection in this process.